

Holstein-Ledreborg: Det skal den ærede Minister ikke beklage sig over; det er selvfølgelig, at, hvad der staa til Raadighed for mig, ogsaa skal staa til den ærede Ministers Raadighed. Jeg troede, at jeg havde oplæst saa Meget af dette, som jeg overhovedet kunde, og da den ærede Formand ikke ønsker længere Op læsninger af det, skal jeg ikke gjøre det, men det er en Selvfølge, at den ærede Minister har Afgang til denne Protokol lige saa godt som jeg, og kan faae den, hvad Dieblit han ønsker at se det omtalte Dokument. Hvad Spørgsmaalet om Underskriften angaar, er det en Selvfølge, at ingen saadan findes, eftersom der aldrig findes en saadan, saavidt jeg veed. I det Mindste har jeg aldrig set, at Beslutninger, indført i Beslutningsform, bleve underskrevne. Men naar den ærede Minister spurgte, om der var foregaaet en Brevvevling om Forstaaelse med Ministeren om Formen for den her omhandlede affattede Udtalelse, da har en saadan ikke fundet Sted gennem Skrivelse til Ministeren, men man har forhandlet med Ministeren som Person ikke i den Forstand, at Udvalget har tilskrevet Ministeren, at det vedtog Dette eller Hint, men der har fundet en Forhandling Sted med Ministeren som Person; Formanden og Ministeren have talt sammen og forhandlet denne Sag sammen. Det er en Ting, som den ærede Minister vil kunne faae fuldt bekræftet af Udvalgets daværende Formand og af Andre, og paa den Maade er man kommen til den her redigerede Form for Udtalelsen, hvor det Udtryk forekommer, som jeg har nævnet, og med Henfyn til hvilket jeg ikke forstaaer, hvorledes det nu paa een Gang ikke skal tillægges nogen Betydning. Jeg tilstaaer forøvrigt, at det forundrer mig mere, at den ærede Minister kalder det en Haandfæstning, end hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde. At den ærede Minister betegne det som en Haandfæstning, er en saa stor Overdrivelse, at jeg ikke ser rigtig, at den tjener til nogen Nytte. Det er en Afstale — saaledes har jeg forstaaet det —, der er indgaaet mellem Finantsministeren og Finantsudvalget, der har den altid for saadanne Afstaler — eller hvad jeg skal kalde det — paa Tro og Love bindende Karakter, at de medføre, at Ministeren ikke uden ny Afstale eventuelt med Finantsudvalget — og ikke de 15 Medlemmer af Folkethinget, thi de 15 Medlemmer af Folkethinget have ikke Noget dermed at gjøre — kan vige bort derfra. At det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds ikke kunde betragte disse Ting som bindende i nogen Henseende, undrer mig slet ikke. Det høitærede Medlem og hans ærede Meningsfæller have paa det finantsielle Omraade slet ikke det Begreb: „bindende“.

Finantsministeren (Estrup): Jeg beklager, at der, hvor jeg ønskede at faae Klarhed,

er Spørgsmaalet ved det ærede Medlems Udtalelser blevet mere uklart. Jeg ønskede at faae Klarhed over, hvad der i Virkeligheden er passeret mellem det daværende Finantsudvalg og mig, efterat jeg havde haft en mundtlig Konference med det. Det er det, jeg har ønsket at faae klar. Jeg mindes ikke selv Noget derom. Men det ærede Medlems Udtalelser hjalp mig ikke til nogen Klarhed i saa Henseende. Det er uregueligt forbaufende for en Minister at høre, at en saadan Forhandling imellem en Minister og et Finantsudvalg, et Finantsudvalg, som, vel at mærke, har handlet uden nogenformhelt Bemyndigelse fra Thingets Side, skulde have en saadan absolut bindende Karakter for Ministeren, saa at han i hele sin Ministeretid skulde være forpligtet til ufravigelig at følge det, som dengang var hans finantsministerielle Program. Det er allerede tidligere bemærket af mig, og ogsaa nu af et æret Medlem her i Salen, at det, som Samtalerne mellem mig og Finantsudvalget dengang gik ud paa, er noget fuldstændig forskjelligt fra det Spørgsmaal, som man nu fra det ærede Medlems Side med Bold og Magt vil have tvunget ind under et lignende Begreb. Thi saa Meget er jo dog aldeles klart, at, hvis det skulde være Forstaaelsen af Haandfæstningen, saa vilde derved en Finantsminister have gjort det umuligt for sig uden Rigsdagens Samtykke at gjøre nogenformhelt finantsiel Disposition, den være saa nødvendig, som den ellers være vilde, endogsaa en saadan Disposition, som det ærede Medlem selv erkjender for at være fuldt forvarlig, naar man som en af Kreditorerne i et Fallitbo varetager Statens Interesser, hvilket umuligt kan gjøres, uden at give Penge ud. Thi derved vilde han altsaa affjære sig enhver Disposition over Statskassens rentebærende Midler uden Samtykke af Rigsdagen. Jeg beklager meget, at denne Samtale mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) og mig har lagt i saa høi Grad Beslag paa Thingets Tid, at den har ført saa vidt; men jeg kan ikke negte, at jeg for mit personlige Bedkommende ingenlunde fortryder, at det ærede Medlem har givet mig saa rig og fuld Leilighed til at udtale mig om en Sag, der, skjønt den ligger langt tilbage i Tiden, dog muligvis hos ærede Medlemmer kunde stille sig paa en saadan Maade, saa at Et og Andet af, hvad jeg tidligere har foretaget mig, eller for Fremtiden agter at foretage mig, kunde staa for ærede Medlemmer som et Brud paa Tro og Love. Jeg haaber, at det skal være lykkes mig, ligeoverfor alle Thingets Medlemmer — jeg undtager selvfølgelig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds — at have gjort saa fuldt Rede for denne Sag, saa enhver saadan Tvivl om min Ordholdenhed og min Beredvillighed til at holde, hvad der i Virkeligheden maa siges at paahvile mig ligeoverfor Udtalelser af mig, nu maatte være forsvunden.